

den 6. srpna 1893, který je v dekretu výslovně uveden a kterého st-l také — jak stížnost uznává — výkon služby skutečně zahájil.

Na věci té nemění nic okolnost, že v dekretu byla st-li poukázána remuneratione již od 1. srpna 1893 a že st-li zvýšení platu byla pak vždy přiznávána od 1. srpna, poněvadž otázka, zda st-li plat vzhledem k datu dekretu a ke dnu nastoupení služby skutečně náležel již od 1. srpna, není v daném případě předmětem sporu a nebylo tudíž zkoumati, zda poukaz požitků již od 1. srpna byl po právu. Tvrzení stížnosti, že st-l byl ustanoven skutečně před 1. srpnem 1893, odporuje obsahu cit. dekretu ošr-y v H. a nelze k němu přihlížeti.

Za tohoto stavu věci nelze počátek započítatelné služební doby st-lovy klásti před den 6. srpna 1893 a měl tudíž st-l služební dobu 34 roků 6 měsíců dokonanou teprve po 1. únoru 1928, takže byl 1. února 1928 ještě povinen platiti pensijní příspěvek. Je proto ve shodě se zákonem stanovisko úřadu, podle něhož bylo srážení 6% pensijních příspěvků podle § 165 plat. zák. zastaveno teprve koncem měsíce února 1928. Slušelo tudíž zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou již z tohoto důvodu, aniž se nss musel zabývat ještě dalším důvodem, který žal. úřad v nař. rozhodnutí připojil.

Č. 8956.

Školství: Lze průkaz způsobilosti požadovaný na správci soukromé školy hudební provést i jinak než složením zkoušky podle min. nař. z 21. srpna 1871 č. 107 ř. z.?

(Nález ze dne 19. prosince 1930 č. 19.522.)

V ě c: František K. v P. (adv. Dr. Lad. Polák z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zřízení soukromé školy hudební.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním ze 16. prosince 1926 žádal st-l o povolení, vyučovati hře na housle s prominutím požadavku předložiti průkaz o státní zkoušce z hudby. Zsp v Praze předložila podání to min. škol., které výnosem z 27. dubna 1927 prohlásilo, že žádosti Františka K. o prominutí povinnosti předložiti průkaz způsobilosti, nutný pro povolení soukromé hudební školy, nebylo možno vyhověti. Zsp nevzala na to výnosem ze 7. května 1927 na vědomí oznámení st-lovo o zřízení soukromé hudební školy ze 16. prosince 1926 a zakázala mu ve smyslu § 10 nař. z 27. června 1850 č. 309 ř. z. zřízení školy takové, poněvadž žadatel neprokázal k tomu náležité způsobilosti dle § 3 uvedeného nař. Z tohoto výnosu podal st-l odvolání, které však bylo nař. rozhodnutím zamítnuto s podrobným odůvodněním st-li sděleným.

Proti tomu je podána stížnost, o které nss uvážil takto: — — —

Především nutno konstatovati, že st-l — ač svojí žádostí ze 16. prosince 1926 žádal »o povolení vyučovati hře na housle«, vysvětlil svoje žádání při výsledku u magistrátu hl. m. Prahy dne 17. února 1928 tím způsobem, že zamýšlí vyučovati po školsku (houslovou školu). Nešlo tedy v daném případě o pouhé domácí vyučování, které

by podle § 16 cis. nař. č. 309 ř. z. z r. 1850 nebylo vázáno na splnění podmínek stanovených pro soukromé školy, nýbrž šlo o zřízení soukromé školy.

Stížnost nebrojí proti zásadnímu stanovisku žal. úřadu, že správce soukromé školy hudební musí vykázati ve smyslu §§ 18 a 3 cit. cis. nař. stejnou způsobilost, jaká se požaduje od učitele státní školy stejného druhu a že zásadně tu nutno žádati státní zkoušku z hudby podle min. nař. z 21. srpna 1871 č. 107 ř. z.; stížnost vytýká jenom, že předpisy cit. cis. nař. nutno vykládati extensivně a že doklady st-lem předložené mohl úřad pokládati za dostatečný průkaz způsobilosti.

Námítky tyto nejsou důvodné, neboť předpis § 3 bodu 3 cis. nař. č. 309/1850, který podle § 18 platí také pro hudební školy, zní zcela striktně, nepřipouští tedy výkladu extensivního. Jelikož pak stížnost — jak již řečeno — nenamítá nic proti zásadnímu stanovisku žal. úřadu, že pravidelným průkazem způsobilosti jest státní zkouška z hudby, kterou st-l nemá, je posouzení, zda konkrétní jinaké doklady způsobilosti st-lem uváděné možno výjimečně pokládati za náhradu této zásadně požadované kvalifikace, věci hodnocení úřadu, které nss může přezkoumati jenom s hlediska § 6 o ss. Poněvadž pak stížnost nevytýká a nss neshledal, že by závěr úřadu spočíval na neúplném zjištění skutkové podstaty, odporoval spisům, nebo že by úřad nebyl dbal podstatných forem řízení ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss, je nss podle zásady vyslovené v 1. odst. § 6 svého zák. vázán na závěr úřadu, že st-l průkaz způsobilosti nepodal.

Pokud stížnost po té stránce vytýká, že »úřad neměl z nepovolení dispense usuzovati na nemožnost, povolití vyučování hře na housle«, mívá se cíle, neboť jednak úřad st-li nezakázal vyučování hře na housle vůbec, nýbrž zakázal mu jen zřízení školy hudební, jednak nelze ze znění nař. rozhodnutí vyčísti, že by úřad byl z »nepovolení dispense od požadavku státní zkoušky z hudby« usuzoval na nemožnost schváliti zřízení soukromé školy hudební, naopak jde ze znění nař. rozhodnutí, resp. rozhodnutí zsp-é, že úřady hodnotily doklady st-lem předložené, avšak neuznaly je právě za dostatečný průkaz způsobilosti.

Č. 8957.

Učitelstvo: I. Kandidát učitelství nemá právního nároku na ustanovení ve službě školní; není proto porušením jeho práv, byl-li příslušným úřadem ustanoven výpomocným vedlejším učitelem podle § 5 zák. č. 104/26 a nikoliv výpomocným učitelem podle § 2 cit. zák. — II. Kdo je kvalifikovaným výpomocným učitelem podle § 5, odst. 2 zák. č. 104/26?

(Nález ze dne 19. prosince 1930 č. 19.523.)

Prejudikatura: Ad II. Boh. A 8458/30.

Věc: Leopold L. ve S. proti ministerstvu školství a národní osvěty o služební označení a požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.